

се каехъ за несполуката си; нъ той отиде вече. Отъ послѣ се разбра, че той билъ шпионинъ испратенъ нарочно изъ Пова-Загора отъ Реуфъ паша, да пригледа линията Пова-Загора-Сийменъ-Търново, здрава и сгодна ли е за прикарване войска или иѣ, пострадала ли е или иѣ; да изучи коя е причината дѣто иѣматъ никакъ съобщение отъ отъ къмъ Едирне за 6—7 дни. Бато испустиахъ моллата и стана спжика за неговото неулавяние, казвамъ на Диня Кесима: хайдѣ да бѣгаме оттукъ, че несѣдимъ за хубаво, ами за главитѣ си, дѣто станахме и се отправихме камъ селото си. Оплашений молла по ижтътъ, като припускалъ, падижла му конската торба съ нѣколко питки сухари и текезията, въ която си държалъ вода, и ги намѣрихме та ги занесохме въ селото и разказахме за случайтъ на походтъ ни. Тамъ се маехме нѣщо до 45 минути и часътъ бѣше по турски прѣзъ деньтъ между 5—6, тамамъ въ голѣмий пекъ на слънцето. Подиръ като влѣзохме въ селото, той си отиде на дюкянтъ, а азъ на училището, та си направихъ едно разхладително питие отъ вода, което испихъ за да уталожа голѣмата си горещина и сѣднахъ та си почивахъ.

Попеже деньтъ огъ изгрѣванието на слънцето до вечерта бѣ единъ много добръ, ясенъ и свѣтлъ, дѣто вечерната забранителна кошница още отъ утреньта рано се въскочи на коннетѣ си и замна за станцията и селото Кършелни, послѣ се спустижла на долу задъ него, къмъ Ресиманово, Вѣлий Брѣгъ и се завърна пакъ въ сжщото село, като имаше за главна дѣлъ да сплани черкезитѣ, които заплашвахъ околнитѣ села съ грабежи, обирн и убийства.

Като имахъ нѣщо почивка отъ прѣзъ деньтъ до 2 часа събраното селско население си стоеше спокойно и хладнокръвно; та главното му занимание бѣше да се ту събира ту распрѣска, ту до тоя дюгянъ, ту до она, за да се учиятъ за случкитѣ на диѣвнитѣ слухове. Може да се каже, че всичкитѣ бѣхъ заняти съ това; нъ и пригответьнитя не бѣхъ и тии малки, като се очакваше и сгодната